

[Lindholt.]

løbet af det kommende finansår at gøre noget ved det.

Formanden:

Jeg beder de ordførere, der ønsker at få ordet i anden omgang, om at melde sig.

Christophersen (V):

Jeg har kun nogle enkelte bemærkninger at gøre i denne omgang.

Jeg vil først sige et par ord til hr. Ib Christensen og til hr. Flygaard. Hr. Flygaard var jo i går inde på det samme emne, som jeg har forstået hr. Ib Christensen i dag har været inde på, nemlig hvordan det nu kunne være, når vi i øvrigt mente, at retsforbundets spareforslag var sagligt fornuftigt stillet op, at man da ikke kunne gennemføre dem. Hvad var det, der skilte regeringens og retsforbundets opfattelse? Jeg må måske så lige præcisere, at de venlige ord om retsforbundets spareplan jo skal ses på baggrund af, hvad især det politisk-økonomiske udvalg, men også finansudvalget, fra anden side er blevet præsenteret for i retning af, hvad man nærmest kunne kalde for makværk. Bemærkningerne gik således først og fremmest på den tekniske udformning, og jeg vil godt gentage her, at jeg syntes, den var fornuftig og overskuelig. Men det er klart, der er betydelige politiske forskelle, og jeg skal blot som et eksempel herpå nævne, at når man fra retsforbundets side ønsker besparelser på forsvarsområdet, og når man ønsker at fjerne det fornuftige samarbejde, der gennem mange år har været mellem staten og erhvervslivet med henblik på produktivitetsfremme, eller når man ønsker at foretage betydelige forhøjelser af en lang række takster og afgifter, så er det altså, det kan være vanskeligt at finde et berøringspunkt. Men det er, som jeg sagde i går, mere en politisk forskel, end det er en forskel, der begrundes i, at de forslag, retsforbundet kom med, skulle være teknisk umulige.

Jeg vil måske også godt gøre den bemærkning til retsforbundet, når jeg nu endelig bliver spurgt, at det jo er bemærkelsesværdigt, at vi ikke ved denne lejlighed har hørt så meget om de indtægtsforøgende forslag, partiet på et vist tidspunkt var fremme med. Så vidt jeg erindrer, skulle

folkepensionsbidraget øges med et par milliarder kroner og ejendomsskatterne ligeledes med et par milliarder kroner, men det har vi jo hørt meget lidt om i sidste omgang af diskussionen om statsfinanserne.

Jeg har så et par bemærkninger til fru Grethe Philip, som ikke rigtig kunne forstå, hvordan jeg kunne mene, at det, som nu var blevet resultatet af de økonomiske aftaler i henseende til stramhed og effektivitet, kunne svare til det oprindeligt planlagte. Jeg vil godt om dette spørgsmål sige, at naturligvis er der væsentlige forskelle på det, som er blevet resultatet af forhandlingerne, og det, der kom som regeringens udspil. Men man må dog ikke glemme, at for det første gennemføres altså besparelser på omkring 1.550 mill. kr. ud af de 2,9 mia kr., der var planlagt.

For det andet sker der så det, at den begrænsning af husholdningernes efterspørgsel, som var tilsigtet med forslag til vel 750 mill. kr., med forslag om at begrænse børnetilskud og uddannelsesstøtte osv., nok glider ud, men det erstattes jo af de efterspørgselsbegrænsende virkninger af en bunden opsparring på 1,1 mia kr.

Tilbage bliver altså af besparelser eller af efterspørgselsbegrænsninger, der ikke gennemføres, dem, der skulle være opnået ved, at kommunernes refusioner blev indskrænket, idet kommunerne jo efter regeringens oprindelige dyrtidsforslag ikke skulle have haft udgifterne til dyrtidsregulering refunderet. Og det er klart, at den begrænsning forsvinder, når kommunerne påføres disse udgifter. Men over for det må man så altså stille, at der er gennemført et ansættelsesstop, som ikke var inde i de oprindelige planer; og for så vidt angår dyrtidstilskuddet holdt op mod den omkostningsdæmpende ydelse bliver udgifterne til de to forslag jo stort set de samme, nemlig knap 2 mia kr. Det er altså det, der får mig til at sige, at i det væsentlige må man mene, at det sigte, der lå i det oprindelige udspil, er fastholdt, selv om det er klart, at sammensætningen af den økonomiske politik, de enkelte elementers størrelse og vægt, har ændret sig, siden forhandlingerne blev indledt.

Så må jeg blot til sidst til hr. Lindholt sige, at den budgetreguleringskonto, hr. Lindholt nævner, er en meget ny opfindelse, og jeg må egentlig sige, at jeg, sådan som